

Školoviny

Dobrý den!!!

S novým školním rokem je tu i další číslo našich školních novin Školovin. Novinářskou redakcí jsou žáci 4. třídy ZŠ Hranice pod bedlivým vedením paní učitelky Mirky Rusinikové. Dozvíte se, co se dělo v naší škole od prvních dnů školního roku až doposud, čili od září do začátku listopadu. A že toho bylo hodně!!! Čtěte dál...

Začátek školního roku má vždycky nějaké překvapení. Jedním z těch letošních je nová paní učitelka na naší škole! Rozhovor s ní patří první straně. Pak tu jsou zprávy z dění ve škole tak, jak je pojali naši redaktoři – Miluška Balogová, Kačka Brabencová, Vojta Brožek, Natálka Hagarová, Tibor Karička, Áďa Nemčeková a Pája Stehlíková.

Co se tedy dočtete?

Jak jsme přivítali prvňáky...

Jak jsme slavili 28. září – Den české státnosti

Jak se volil nový Žákovský parlament

Jak jsme viděli ukázkou dravých ptáků

Jak jsme se učili, co dělat, když nastane nějaká katastrofa

Jak jsme slavili Světový den Ekoškol

A je to tu! První zprávou je rozhovor s novou paní učitelkou. Musíme jí poděkovat, že na naše otázky odpovídala skutečně obsáhle rozsáhle, a tak teď o ní víme opravdu hodně:

Odkud jste k nám do Hranic přišla?

Do Hranic jsem přišla poměrně zdaleka, žili jsme s rodinou v městečku Reading v Anglii. Jezdíme sem ale pravidelně už léta do Trojmezí, kde mají manželovi rodiče chalupu. Místní lesy mám prošlé křížem krážem, vždy jsme sem jezdili rádi a obdivujeme krásu zdejší přírody. Byl náš sen usadit se tu natrvalo.

Co vás bavilo, když jste byla malá?

Vyrostla jsem v Rožnově pod Radhoštěm, kde jsem byla členkou místního skautského oddílu – byli jsme tehdy velká parta a prožívali jsme naplno všechny akce, výlety a tábory. Na to mám asi nejhezčí dětské vzpomínky. Kromě toho mě bavila hra na kytaru a chodit tajně ke koním – to jsem měla zakázané.

Ve škole mě nejvíc bavila čeština. Vymetala jsem recitační soutěže a olympiády z ČJ.

Kde a co jste studovala?

Všelico. Po devítileté povinné školní docházce jsem se dala na studium lesního hospodářství v Hranicích. V těch druhých Hranicích na Moravě. Byly jsme tehdy čtyři holky ve třídě – jedny z prvních průkopnic na lesnické škole, kde se do té doby mohli učit jenom kluci. Dnes už studují holky na „lesárnách“ běžně, my jsme tehdy byly tak trochu rarita.

No a potom jsem zvažovala, být či nebýt lesníkem, a rozhodla jsem se pro další studium na Přírodovědecké fakultě Masarykovy Univerzity v Brně. Tam jsem

studovala biologii a matematiku se zaměřením na vzdělávání na středních školách.

Kolik let učíte?

Před narozením staršího syna jsem učila rok na střední veterinární škole v Brně a dálkové studenty obchodní akademie. Loňský školní rok, ač jsem byla na mateřské, jsem se zúčastňovala všeho dění na Thameside Primary School a New Bridge Nursery School v Readingu při školních akcích i běžné výuce – měla jsem příležitost vidět, jak to chodí v anglické škole v praxi a byl to pro mě velmi inspirativní rok, co se týče mé profese.

Co učíte?

Tady na škole jsem třídní učitelkou šestáků, které učím matematiku a občanskou výchovu. Ve čtvrté a páté třídě mám angličtinu, v páté navíc vlastivědu a v osmé výchově ke zdraví. Moje aprobace je biologie a matematika.

Jste vdaná? (Co dělá váš manžel?)

Ano, milí bulvární novináři. Jsem vdaná, můj manžel je IT specialista. Pracuje jako technical trainer. To je vlastně také učitel, školitel. Ale školí dospělé lidi.

Máte děti?

Mám dva syny.

Jaké máte koníčky?

Mám spoustu zájmů a činností, které mě baví. Momentálně se kromě péče o domácnost a děti nestíhám moc věnovat ničemu navíc, ale bavilo mě třeba zpívat v pěveckém sboru. Můj pěvecký projev není nic moc, ale zpívám ráda, často a nahlas – i proto je pro mě bydlení na polosamotě ideální volba 😊.

Dále mě baví péče o domácí zvířata. Před dvěma roky jsme na Moravě odchovali krásná kuřátka maransek – líhnutá pod kvočnou. Je radost sledovat, jak je kvočna vodí a učí každý den. Postavili jsme jim s dětmi domeček

s hnízdem, kde jsme je každý večer zavírali, aby kuřátka byla v bezpečí.

Do budoucna uvažuju o pořízení pár kusů východofríských ovcí. Chtěla bych se naučit domácí ovčí sýry. Baví mě pořád zkoušet něco nového 😊. Mám ráda kolem sebe zvířata. Teď máme jen psa – fenu Coru.

Taky ráda pečů, těším se na předvánoční pečení perníčků a cukroví, pouštím se i do narozeninových dortů pro kluky včetně ručně modelovaných marcipánových figurek.

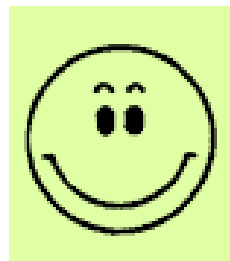
Další koníček, snad největší, je cestování – a úplně nejradši po horách ČR. Miluju Beskydy, Radhošť je můj druhý domov. Vždy, když jedu za rodinou do Rožnova, výstup na Radhošť nevynecháme, je to už taková tradice. Letos v zimě bych chtěla více poznat Krušné hory a Německo.

Dále mě baví učit se hrát na keyboard, občas opráším kytaru, baví mě jezdit na kole, ráda běhám (vytrvalostní běh), i když teď mám delší pauzu. Ráda se učím novým věcem.

Kde bydlíte?

V Trojmezí. Jsme tady spokojení, vždycky se nám tu líbilo a bydlet tady trvale je splněný sen. Zvláště, když člověk vidí v zahraničí, jaký je boj o každý metr čtvereční – vše je soukromé, oplocené. Je stále méně míst, kde se můžete svobodně rozběhnout a dýchat čistý vzduch. Važme si toho, co tu ještě máme – hluboké čisté lesy, pastviny, důstojný životní prostor. Bydlí se nám tu velmi dobře, jsme spokojení a tak, jako ráda chodím učit do zdejší školy, tak se i ráda vracím domů do Trojmezí.

Děkujeme!

První třída???

V první třídě je dvacet dva žáčků prvňáčků. Jedenáct hošíků a jedenáct holčiček. Skoro všichni jsou hraničtí, ze Studánky nedojíždí nikdo, jen jeden žáček bydlí v Trojmezí. Jejich paní – slečnou učitelkou je Dana Žibrická z Aše. My dětem přejeme, aby se jim u nás ve škole líbilo a aby je těšilo učení a ve školní práci našly spíš radost než povinnou nutnost.

Jak jsme slavili 28. září – Den české státnosti

Každý rok slavíme 28. září malým projektem. Mluvíme o rytířích, o šlechticích a zjišťujeme, že před dvanácti staletími měli lidé úplně stejná pravidla, a ta se musela dodržovat, aby byl jasný a jednoduchý chod celé společnosti.

V pondělí byl státní svátek, tak jsme byli doma. A měl svátek svatý Václav. Četli jsme o Machovi a Šebestové, jak učili Kajetána a Micinku etiketě. Měli jsme Svatováclavský sedmiboj. Popisovali jsme, jak se jmenují části rytířského brnění. Učili jsme se, jakých sedm věcí se musí naučit rytíři. Samozřejmě byla fyzická zdatnost. Tento týden jsme slavili svátek svatého Václava. Proto jsme v pondělí nešli do školy. V pátek jsme šli do tělocvičny a postavili jsme 2 lavičky

na švédskou bednu, každou z jedné strany. Ty se měly přeběhnout. K jedné lavičce jsme dali 2 žíněnky, na těch se měl udělat kotrmelec. Poslední překážka byla lezení po žebřinách, museli jsme vylézt nahoru, dotknout se stropu a seskočit dolů.

Volby do žákovského parlamentu

Protože už jsme čtvrtáci, můžeme mít někoho ze třídy v žákovském parlamentu. Paní učitelka nám řekla, že když chce někdo být kandidátem, musí si vytvořit svůj billboard. Nemusí ho dělat sám. Může se spojit s někým, kdo v parlamentu být nechce. Do parlamentu chtělo jít 7 dětí – Sandra Söllnerová, Niki Petrášová, Vojta Brožek, Patrik Černý, Honza Kalhotka, Tibor Karička a Marek Strunz. Paní učitelka nás vyfotila a fotky vytiskla. Pak jsme si vytvořili billboardy. To je velký plakát a na něm je napsáno, proč chceme pracovat v parlamentu, a kamarádi nám tam připsali, proč by nás měli do parlamentu ti ostatní zvolit. Ty billboardy jsme

vystavili na chodbě. Pak jsme měli volby. Museli jsme mít volební komisi – předsedkyní byla Natálka Hagarová a s ní tam byla Zuzka Špinarová a Martin Pohl. Paní učitelka vyrobila volební lístky, udělali jsme si zástěnu, protože volby jsou tajné, a taky jsme si z krabice od bot udělali volební urnu. Ta se zapečetila, aby nikdo nemohl s hlasy podvádět. Natálka nám řekla, jak máme volit. Mohli jsme udělat křížek u dvou jmen, nebo jen u jednoho, nebo jsme nemuseli volit nikoho. Zakřížkovali jsme to za zástěnou a pak jsme lístek hodili do urny. Když komise spočítala hlasy, měla nejvíc hlasů Sandra Söllnerová a spolu stejně hlasů měli Marek Strunz a Nikola Petrášová. Tak jsme ještě jednou hlasovali. Vyhrála Nikola.

30. září se představili všichni členové parlamentu před celou školou. Řekli, proč chtějí být v parlamentu, a složili slib.

Ochrana člověka za běžných rizik a mimořádných událostí

V úterý jsme měli projekt Přírodní živly. Učili jsme se, jaký batoh si máme vzít a jaké potraviny do něj rychle dát, když přijde přírodní pohroma. Naučili jsme se, kam se máme schovat, kdyby nám hrozilo, že nám spadne strop na hlavu. Shodli jsme se na tom, že je nejlepší se schovat do rohu místnosti, nebo pod stůl anebo do dveří. Vyzkoušeli jsme si nosit děti v dekách a v nosítkách, co jsme udělali ze zapnutých bund a z dvou klacků. A učili jsme se, co dělat, když někdo krvácí, nebo má vyražený dech. Když má vyražený dech, tak s ním zatřeseme, nebo mu uděláme umělé dýchání a masáž srdce. Zlomenou nohu ošetříme dvěma klacky a nějakým obinadlem, třeba tričkem nebo mikinou přes dva klouby, aby s tou nohou nemohl hýbat.

Oslava Světového dne Ekoškol

Oslavu Světového dne Ekoškol jsme v Hranicích nemohli vynechat. Protože naše škola environmentální výchovu bere vážně, daří se nám titul Ekoškola úspěšně obhajovat. My skutečně sbíráme starý papír, PET lahve, nebezpečný elektroodpad, sbíráme i kaštiny pro lesní zvěř a staráme se o spotřebu energií v naší škole, plníme spoustu různých úkolů ...

oslava Světového dne Ekoškol byla pro nás výzvou.

Jak ten den oslavit?

Vyrábět ozdoby z odpadu se nám nechtělo. Měli bychom se učit odpad vůbec neprodukovat, a ne z něj vyrábět ozdoby.

Nakonec jsme se inspirovali znakem Ekoškoly, na němž je strom. A máme školní arboretum – každá třída vysadila svůj strom a pečuje o něj, má z něj radost. Každá zelená rostlina produkuje kyslík a kyslík je náš život. Když budou stromy a další rostliny, jakékoliv, budeme i my.

A tak jsme ten strom, nositele života, vytvořili z vlastních těl.

Jejich siluety jsme vystříhli z papíru a z nich jsme vytvořili strom – strom, který nese život. Jako protiklad jsme vyhlásili sběr nebezpečného odpadu, jímž jsou elektrobaterie. Ty sbíráme do speciálních nádob, aby přírodu neotravovaly. Tak oslavila Světový den Ekoškol Základní škola v Hranicích!

Divadlo M + M

V pátek jsme kromě oslav Dne ekoškol byli taky v divadle. Známi herci pan Mikan Vratislav a pan Nechutný Michal zahráli Pohádku z rybníčku. Když jsme slavili ten Den ekoškol, zjistili jsme, že se nám pohádka výborně hodila. Byla o tom, jak rybář po sobě nechával nepořádek a vůbec se divně choval k přírodě. Vodník ho napomenul a rybář se napravil. Bylo to ekologické představení pro I. stupeň naší školy - ekoškoly a pro děti z mateřské školy. Na konci byl dlouhááááánský potlesk, protože to byla fakt hezká pohádka.

Na co se těšíme?

Na sníh, na Vánoce, a hlavně na to, až se otevře volnočasové centrum u nás ve škole!